

מהנעשה בקיבוצנו

מידעון קיבוץ נחשון

העיתון הנפוץ ביותר בנחשון ובנותיה

מספר 117 * 22 בינואר 2026

מכה קלה בכנף(ציון), או...

izik.niv@gmail.com

נחשון - "בתנופת פיתוח מטורפת"

מטה התנועה-הקיבוצית סייר בקיבוצים בית-גוברין ונחשון. את הסיור אירגנה **רותם שניצקי**, רכזת אזור הדרום בתנועה-הקיבוצית, אזור החולש על כ-40 קיבוצים ב-15 מועצות-אזוריות שונות. שניצקי אומרת שמדובר בשני קיבוצים הנמצאים בפיתוח גדול ובצמיחה דמוגרפית משמעותית.

נחשון הוקם ב-1950, ונקרא על שם פריצת המצור לירושלים במלחמת-העצמאות. הוא ממוקם מערבית למחלף-לטרון ומשתייך למועצה-אזורית מטה-יהודה.

יו"ר הקיבוץ **שי כהן** אומר: "נחשון הוא קיבוץ נישה ייחודי שנמצא בתנופת פיתוח מטורפת. מה שקרה כאן בשנים האחרונות לא קרה כאן עשרות שנים".

ההנהגה בנחשון היא הנהגה מקומית, שמגיעה מהקיבוץ, אחרי שנים של ניסיונות הגדרה מחדש ותהליכים של הסכמות בין אנשי הקיבוץ. כיום הקהילה חזקה ומאוחדת מאוד. לקיבוץ חוות לולים השנייה בגודלה בארץ, גידולי שדה, יקב ובית ספר לעשיית יין וענף אנרגיה.

מנהל הקהילה **חן נאמן** ויו"ר הקיבוץ **שי כהן** הודו לאנשי התנועה-הקיבוצית ואמרו שהתנועה מורגשת כיום מאוד בקיבוץ ובסביבה.

פתיחת פרק חדש בחיים רוני חג'בי גזרה חוגר לשמחתם הרבה של סיגל, יואב, כל המשפחה והסבים. כולנו מאחלים לך שתצליחי, ותגשימי, תצמחי, ותמצאי סיפוק בכל מעשיך!!	מזל טוב - אושר ונחת לבוז עוזרי ולי נוסבאום להולדת הבן נבו, נכד לג'יין ואמנון, אחיין לדן, נועה וענבל – ושפע ברכות חמות לכל המשפחות בחו"ל ובארץ!!
אשרי, אישרו אותי !!! תקציב-קהילה ותקציב-עסקים לשנת 2026 אושרו בהצבעת-קלפי ברוב של 86%. בלי סמוטריצ'ים ובלי העברות ובלי לחכות לכספים-קואליציוניים...	שחרור מתחיל בתאילנד אדוה סעדה גזרה חוגר, השתחררה מצה"ל ומיד טסה לתאילנד. לילך, פיני וכל המשפחה מלווים אותה - וכולנו מאחלים לה הצלחה והנאה באזרחות!

יש עקיצות ויש "עקיצות" / אברהם ישראלי

עבודה בשדות הפלחה מביאה לפעמים למקרים קצת משונים (אולי גם קצת מסוכנים). זכרונות ו"מתיחות"

ד(א)בור ולא דבורה

באחד הימים בשנות-השישים נשלחתי עם יוסקה להביא מ"משקי ההר" ליד רבדים טרקטור-זחל (D-4 ישן, עם מיכל-דלק בצד). נשכרה משאית ממובילי-רמלה, חברה שהקיבוץ עבד איתה בשגרה. איתרנו קרוב לשטחי הפלחה רמפה ישנה, הבאנו לשם את הטרקטור, והמשאית נצמדה לרמפה. עליתי עם הטרקטור והתקרבת למשאית ואז, משום מקום, יצאו מאות דבורים (דבור, לא דבורה!) עצבניים והתחילו לרדוף אחרי שלושתנו- הנהג, יוסקה ואני. ברחנו בבהלה, חטפתי גם עקיצה, אבל פתאום ראינו שנהג המשאית מתפתל ומחוויר, ואחרי כמה שניות התחיל להקיא והתעלף. מזל שיוסקה היה נהג משאית בעצמו. בקושי רב העמסנו את הנהג המעולף לקבינה, ודהרנו עם המשאית למרפאת קיבוץ רבדים, שהייתה הכי קרובה. האחות ברבדים הזמינה מיד אמבולנס שלקח את הנהג ל"קפלן". כמובן לא השארתי אותו לבד ונסעתי איתו, למרות שכלל לא היכרתי אותו. יוסקה לקח את המשאית לנחשון והודיע למובילי-רמלה על האירוע. אני, בבגדי-העבודה מהפלחה, חיכיתי עד שמנהל-החברה הגיע, והחזיר אותי לנחשון.

שבועיים אחרי זה זיהיתי את המשאית ואת הנהג, שהוביל איזה מטען בקיבוץ. עצרתי אותו לשאול לשלומי. "אתה יודע" אמר לי, "זה לא היה דבור. דבור לא יכול לעשות לי את זה. זה בטח היה נחש"...

פעם יצאתי עם חנוך פרידמן לאסוף חבילות-קש מ"העמק הנעלם", עם הפלטפורמה הרחבה, שהותקנה במיוחד להובלת חבילות קש וחציר. בדרך לשם נתקלנו בנחיל דבורים (הפעם ביחיד- דבורה ולא דבור) וחטפנו כמה עקיצות. פתאום אני מסתכל על חנוך ורואה שהוא לא בסדר. "אני רגיש לדבורים" אמר. כבעל ניסיון במקרים כאלה (ראו למעלה) לא לקחתי סיכון, הסתובבתי ונסעתי בכל המהירות בחזרה לנחשון, עם העגלה הרחבה ישר למרפאה, שם טופל חנוך. אני לא זוכר אם הוסע לבית-חולים (אפשר לשאול אותו, הוא בוודאי זוכר).

"עקיצות" במובן של "שיגועים"

יומלה ואני חזרנו ממשקי-ההר לארוחת-צהריים בחדר-האוכל. ליד צומת-נחשון ראינו שלט של מונית, כזו שיש על מוניות ובתוכו מנורה. משום מה לקחנו את השלט הזה והמשכנו לקיבוץ. כשהגענו לחנייה מאחורי חדר-האוכל, שמנו את השלט על קבינת הטנדר של הפלחה ונכנסנו לחדר-האוכל. הראשון שפגשנו היה יהודה פרייס. סיפרנו לו בשמחה כי הטנדר של הפלחה קיבל רישיון למונית וכך ניתן יהיה להגדיל את הכנסות הענף ולהוביל נוסעים תמורת תשלום **יהודה** לא

האמין בהתחלה, אבל אחרי שראה את השלט על קבינת הטנדר, התלהב מהנושא והתחיל לפנטז על האפשרויות.....

אפילו מזכירות הקיבוץ הרשתה לעצמה "להשתולל" ולעשות שטויות לפעמים, בעיקר לפני האחד-באפריל.

בשנות-השבעים, לאחר שהוטמן טייפ-רקורדר באחת המגירות (ובסופו של דבר- לא הקליט...) החמנו למזכירות מספר חברים, כל אחד אחראי על תחום בקיבוץ: דליה נווה הייתה רכזת-הקומונה באה לשיבה. בפנים רציניות נמסר לה שמחלקת-ההלבשה בקיבוץ-הארצי הודיעה כי על חברות הקיבוץ לעבור למלבושים עשויים מנייר מיוחד במקום מבד. דליה טענה כי הנייר לא יוכל לעבור כביסה, כך שזה לא יהיה יעיל ובסופו של דבר יהיה יקר יותר ממלבושי-בד.

אבי אלון האחראי על בריכת-השחייה החמן למזכירות. יוסף שפץ, שהיה כמדומני רכז-משק, הודיע לו שבימים הקרובים מגיע לארץ קרקס, וביקשו מאיתנו לאכסן לווייתן באורך 30 מטר בבריכת-השחייה. אי-אפשר, טען אבי, אורך הבריכה הוא רק 25 מטר. לא חשוב, הייתה תשובת המזכירות, הלווייתן ישחה באלכסון.

סחן עלי, האחראית על הסוסים בנחשון (היו אז בקיבוץ שלושה סוסים לרכיבה), הגיעה לשיבה, ובפנים רציניות נמסר לה כי התבקשנו ממשד-החוץ לארח מספר סוסים של מלך אנגליה, המגיעים לארץ במסגרת משלחת רשמית. הקיבוץ יהיה אחראי על הגשת מזון מיוחד המתאים לסוסים אצילים כאלה. אי-אפשר אמרה סחן, אין לנו תנאים לכך, סוסי המלך רגילים להיות בתאים מצופי חרסינה ולא בתנאים שלנו.

כאמור, הייתה כוונה להשמיע את ההקלטות לכל הקהילה, אבל הטייפ, לא עבד וחבל. נשאר רק הסיפור.

**במלאת 30 למותו של יחזקאל מלצר ז"ל - ולזכרו -
אנו מביאים רשימה שהוא כתב בשנת 1976, אשר
הופיעה ב"על הרכס", ואותה מצאנו בארכיון-נחשון**

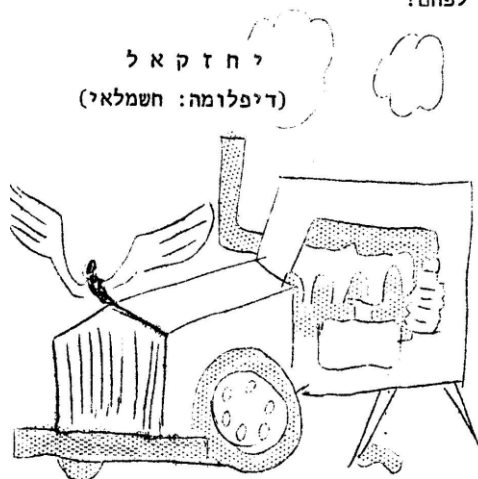
הדרושים הדרושים

הדרושות, כדי שאני עבדכם הנאמן אוכל להניע בינתיים את הגנרטור ולחבר את כל השלוחות לקיבוץ. במקרה הגרוע ביותר ואתה לא הספקת לבצע את האמור או פשוט לא זכרת, פשוט תכין הרכה נרות ותחשוב טוב לאור הנר (דרך אגב, זה נותן ריכוז גבוה) מה לא עשית לטובת העניין, כדי שבפעם הבאה תוכל ליהנות ממנורה אחת או שתיים בדירה המפוייחת שלך.

דבר אחד נוסף, שהוא חשוב, שכולם שיצעו הכל בסדר, ואתה חושב שרק אתה יכול לצרוך יותר חשמל, הגנרטור לא ירגיש בזה. אז יש לי הודעה בשבילך. במקרה של נפילת מתח, הנזק שייגרם עלול להגיע לעשרות-אלפי ₪, עד שאני אגיע להפסיק חלק מהשלוחות.

אבל בכל-זאת, איך יודעים שהפסקת-החשמל נגמרה ואפשר לחזור לחיים תקינים? פשוט, תשלחו את הילדים ל-מכבסה. משם שומעים אם הגנרטור פועל או לא. אין שום עצה טובה מזו.

הסיסמה שלנו: החשמל מיושן, עבור לפחם!

במקרה ודפדפת בעלון והגעת לדף זה, כדאי לך לקרוא עד הסוף.

השתדל לקרוא ביום ולא בערב, פשוט, כך תחסוך יותר חשמל. אבל אתה חבר קיבוץ טוב ותקרא דווקא לאור מנורה, ואתה גם מרכיב משקפי-שמש מכיוון שהאור החזק מסנוור ומפריע.

לפני שתמשיך לקרוא, רוצ' מהר ותכין כמה נרות, משום שכל רגע עלולה לקרות הפסקת-חשמל, ופשוט מאד, הגנרטור לא יכול לספק לך חשמל, משום שהוא קטן מדי והמסכן נחנק, ולא יעזור אם במ-קום סולר נכניס לו דבש.

חברים, הגנרטור צריך את עזרתכם הק-טנה. ומה הוא מבקש כדי שיוכל לספק את הצרכים החיוניים בלבד, בזמן הפסקת-חשמל.

(א) את משקפי-השמש תצפין, ותכבה את כל המנורות המיותרות. תדליק רק את המינימום.

(ב) כדי להכין קפה או לחמם משהו בסדר גודל כזה, אזי לפי חישוב מדויק כל 17 משפחות יכולות לחמם קומקום אחד בלבד או טוסטר. בקיצור, אתה רוצה קפה - תוציא מהארון את כירת הגז שלך. במקרה שאין לך כזו, אז לך לדירה ה-חדשה של יקיר, יהיה שם דוד מים גדול על הגג, וכשהכית שלו יבער יהיה הרבה קפה ותה. וגם תזרקו לחם עם גבינה צהובה. אפשר גם לחתוך עגבניה.

(ג) בעלי תנורים חשמליים (באישור + לא באישור): תדחפו את התקע לצנצנת דבש או למקום אחר, אבל בשום-פנים לא לשקע. במקרה שתפסתם יום קר מאד, לכו ליקיר לחתוך עצים, ותעמדו 10 מטר מן הבית שלו (טווח בטחון), ויהיה לכם חם.

לא קשה לזהות הפסקת חשמל. פשוט אין חשמל, ואז בחושך תלך ותדליק פנס או נר, תעבור בחדר ותעשה את הפעולות

נלבישך שלמת בטון?

כביש-הבטון הראשון – והאחרון(!!!) - בארץ

כביש-3 המחודש המחבר בין לטרון לצומת-נחשון, נבנה בתחילת שנות ה-2000 במסגרת ניסוי של מע"צ (החברה-הלאומית-לדרכים) לבדיקת שימוש בבטון לבניית כבישים. הכביש נועד להוות פתרון חלופי לאספלט, כדי לחסוך בעלויות תחזוקה ולשפר את עמידות הכביש.

יתרונות כביש-הבטון:

עמידות: כבישי-בטון נחשבים עמידים יותר בפני פגעי מזג-האוויר ושפיכת נחלים כמו שמן, מה שמפחית את הצורך בתחזוקה תכופה, **חיסכון בדלק:** הנסיעה על כביש-בטון יכולה להיות חסכונית יותר בדלק, בשל מקדם-החיכוך הנמוך יותר.

למרות היתרונות, כביש-הבטון סבל מבעיות תחזוקה רבות. השחיקה בכביש הייתה גבוהה מהצפוי, בעיקר בשל תנועת משאיות רבה באזור. לאחר 20 שנה, הוחלט להסיר את שכבת הבטון ולהחליף אותה באספלט - מהלך שהושלם לאחרונה.

כביש-3 היה ניסוי ייחודי בישראל, אך בעקבות בעיות תחזוקה והצורך בשיפורים, הוחלט לחזור לכבישי-אספלט. נכון להיום, אין כוונה לבנות כבישי-בטון נוספים בישראל.

**זה יכול לקרות לכל
אחד / אפרים שני**
אז: איך לא לעשות עסקים עם
קרובי-משפחה - בעיקר אם הם
מסוג "המגלומנים המצויים"...

לפני כ-20 שנה החליט קרוב-משפחה לפתוח עסק ביחד עם שותף. הוא היה בארה"ב וביקש שאעזור בהקמת העסק. הסכמתי וחתמתי על ערבות, וגם באותה תקופה הייתי בארץ ועקבתי מקרוב והעסק התפתח יפה. אח"כ עברתי לרומניה, הקרוב חזר לארץ והתברר שהוא, בנוסף לדברים אחרים, מגלומן והחליט לפתח את העסק עם הלוואות נוספות שאני כמובן הייתי ערב גם להן.

העסק התרסק. פשטו רגל. הרגשתי שעולמי חרב. לקחו ממני את כל רכושי. הבנק לקח ממני את כל הכספים שהיו לי וגם פדיתי את כספי הפנסיה, מחשש ששימו עליהם יד, ונאלצתי לשלם 35% מס. וכך ירדו לטמיון כחצי-מיליון שקלים.

איך מתמודדים? איך ממשיכים?
ובנוסף נשאר חוב מפלצתי עליו בכל שנה מקבל תזכורת מאחד הבנקים על החוב שצומח בעקבות הערבות. כל מי שמכיר אותי יודע שלא נשברתי ואני ממשיך לחיות באופטימיות. אני מודה על כל מה שיש לי, גם פיזית וגם נפשית ורוחנית.

"העבר אין, העתיד עדיין וההווה כהרף עין, אם כך, דאגה מנין?" וגם ההווה (Present) הוא גם מתנה. החוב טפח לממדים מפלצתיים 984,645 ש"ח.

ולכבוד יום הולדתי ה-81 - שחל בחודש הבא - גיליתי שהחוב נמחל לי. אשרי, נטול חובות.

יש גם מי שלוקחים אחריות!! / הילה פוקסבר

המועדון-לחבר וחדר-האוכל קיבלו אחריות חדשות: למועדון אחראית עטרה קיש-לירז - לתיאומים: 050-8674501 - ולחדר-האוכל אחראית נאווה נאור - לתיאומים: 050-867-485 תודה לשתיהן שלוקחות אחריות על מבני-ציבור חשובים, והמון בהצלחה בתפקיד!

ועוד לקיחת אחריות: תודה ענקית לקבוצה נהדרת שארגנה מסיבת סילבסטר לפנתיאון! מני טובול, טל נאמן ובן כהן אין עליכם! תודה גם לבן וגיא על עמדת התקלוט! תודה לעזרה של דקלה, אתי, אנדריי, אלן, יפעת וקרן! שנמשיך תמיד לחגוג יחד ולהנות מהחיים!

הפרוטוקולים של נבחרי נחשון

פרוטוקול ישיבת ועד-הנהלה מספר 18 ב-17 בנובמבר

יו"ר ועד-הנהלה: דיוויד הירש; יו"ר הישיבה: שי כהן.

חברי הנהלה בעלי זכות-הצבעה שהשתתפו בישיבה: עליזה נאמן, הילה אליאס, כלילה רוקח, אורלי שיר, חמוטל אלעד, עומרי ארברבוי, יואב בארי, מני טובול, עופר נאור, יואב חג'בי, חן נאמן, שי כהן, עופר נאור, רותי שוב, דיוויד הירש.

הוצגה תוכנית-עבודה ותקציב-מבוקש לגיל-הרך

הוצגה תוכנית-עבודה ותקציב-מבוקש לענף-הנוי

הוצגה תוכנית-עבודה ותקציב-מבוקש לוועדת-תכנון

עדכונים

החלטה: התוכניות נכללות בתקציב 26 שיוצג למזכירות ולשיחת-קיבוץ.

פרוטוקול ישיבת ועד-הנהלה מספר 19 ב-1 בדצמבר

יו"ר ועד-הנהלה: דיוויד הירש; יו"ר הישיבה: שי כהן.

חברי הנהלה בעלי זכות-הצבעה שהשתתפו בישיבה: עליזה נאמן, הילה אליאס, כלילה רוקח, אורלי שיר, חמוטל אלעד, עומרי ארברבוי, יואב בארי, מני טובול, עופר נאור, יואב חג'בי, חן נאמן, שי כהן, עופר נאור, רותי שוב, דיוויד הירש.

הצגת תוכנית-עבודה ל-2026 מנהלי ענפים: ביטחון, תשתיות, חינוך-בלתי-פורמאלי

תמיר כהן הציג תוכנית-עבודה 2026 ותקציב-ביטחון. ניר עלי מסר הבהרות לתקציב-תשתיות לתוכנית-עבודה 2026 תומר פוקסבר הציג תוכנית-עבודה 2026 ותקציב חינוך-בלתי-פורמאלי.

עדכונים

החלטה: התוכניות נכללות בתקציב 26 שיוצג למזכירות ולשיחת-קיבוץ.

פרוטוקול ישיבת ועד-הנהלה מספר 20 ב-15 בדצמבר

נוכחים: כלילה רוקח, עליזה נאמן, עומרי ארברבוי, יואב חג'בי, עופר נאור, רותי שוב, דיוויד הירש, חמוטל אלעד, אורלי שיר. חסרה: הילה אליאס.

דיון בתקציב-השקעות-קהילה שנת 2026

שי וכן הציגו את ההצעה שלהם לתקציב-ההשקעות לשנת 2026. במהלך הדיון ביקשו חברי המזכירות להכניס לתוכנית-ההשקעות את השירותים והמקלחות בבריכת-השחייה, במקום הכביש-המזרחי ו/או פרויקטים אחרים. התוכנית עוברת לבחינה נוספת והתאמות בהנהלה לצורך הטמעת השינוי והתאמת התקציב.

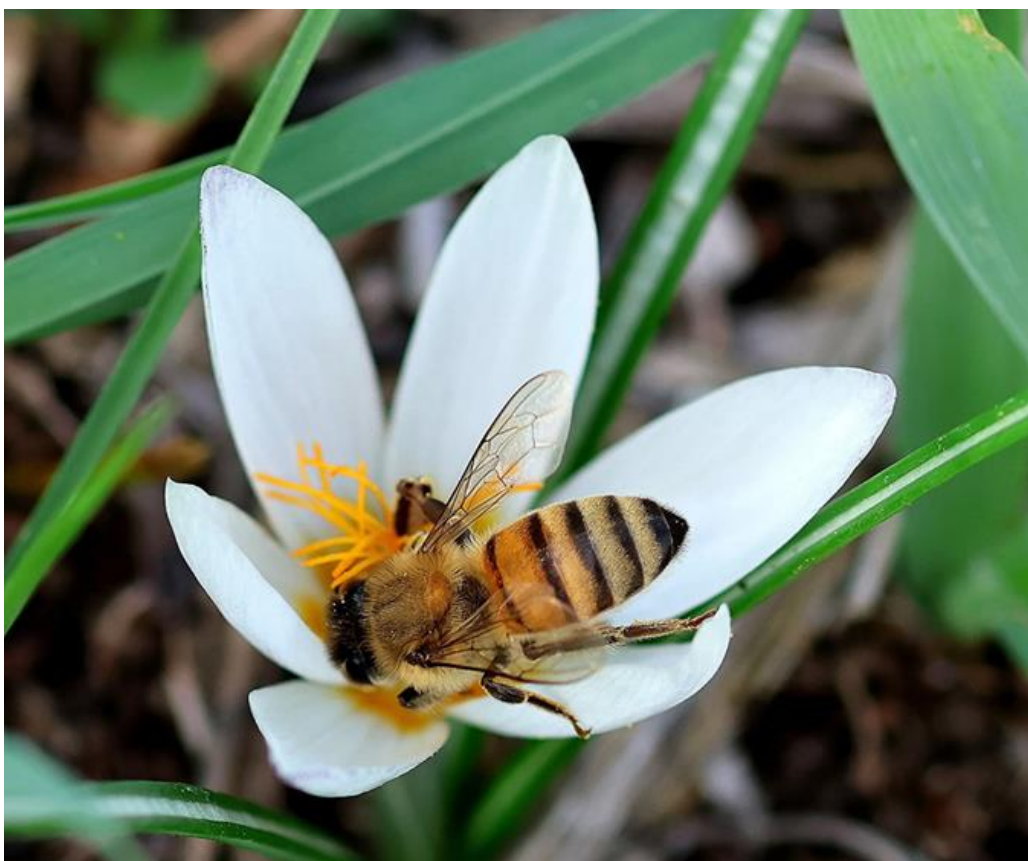
המזכירות מבקשת דיון מוקדם בפרוגרמה התכנונית ביחס לכביש המרכזים טרם תחילת התכנון.

החברים ביקשו לקבל את מצגות התקציב של כלל מנהלי הענפים כפי שהוצגו על דם בשבועות הקרובים, חן ידאג לשלוח את החומר לחברים.

החלטה: התקציב מאושר עקרונית - בכפוף לתיקונים שהתבקשו.

נוהל השכרות

נדחה לישיבה הבאה.

ולפעמים, המלחמה נגמרת??

מוסף א-ממלכתי, א-פוליטי, א-נורמלי, א-סימטרי..

גם בתסריט הכי **מבהיל**, שלא לומר הכי **מגעיל** / תמיד תמצא אחד **משכיל**, אשר ישלוח תירוץ **יעיל** / את כובד משקלו **יטיל**, וישחרר את **הוונטיל** / הוא לא חייב להיות **נפיל**, אפילו לא נדרש **אציל** / מספיק שהוא טיפה **סביל**, ובעל מוח לא **פציל** / כל מה שיש לו זה **תרמיל**, שבו מונח גם **החליל** / הוא כמובן לובש **מעיל**, ועל אחנו תמצא **עגיל** / נכון ששיערו **דליל**, כתוצאת-לוואי של **גיל** / הוא לא מקפיד לצעוד **בשביל**, ומעדיף את **המקביל** / הוא לא נדרש לשום **סמליל**, ולא זקוק לאף **תמליל** / למרות תדמית של **הדחליל**, הוא לא משמיע 'פיפס' או **צליל** / הוא לא מקדיח שום **תבשיל**, אפילו אם מאד **זליל** / הוא לא נצמד לאף **נחיל**, ומתרחק מכל **טפיל** / הוא לא מקטין ולא **מגדיל**, ומשוגע על **הגליל** / זה לא הצח **והכליל**, יש מצב שזה **הגיל** / בהווה **ובעליל**, אך בסוף זה רק **תרגיל** //

מישהו מטפל ברך? ניסיתם כבר את הטיפול החדש - "טיפול די.די.טי." -
 דונאלנד-דאק-טראמפ ?? חושו אחים חושו, לפני שהמטפל יהפוך למטפלת...

היד יד שרה.. בואו ותראו **"רשת"**, כמה **שרה מרוטשת**, לא שהיא זאת **מבקשת**, לא פונה ולא **דורשת**, די ברור ממה **חוששת**, עצבנית ו**מתרגשת**, רק תראו איך היא **ניגשת**, מסתערת **מגששת**, לדילמה **מקושקשת**, לא מרפה ואף **נוקשת**, לא סביר שזאת **מורשת**, מסורתית ו**מדשדשת**, בהיסטריה **מטופשת**, היא חופרת **מפשפשת**, ממשיכה לא **מתייאשת**, מדשנת גם **חורשת**, קצת מוחקת **מטשטשת**, מצלצלת **מרשרשת**, בעיקר לא **מתלחשת**, רצינית לא **מנשנשת**, את היופי **מקדשת**, ממציאה ו**מחדשת**, מאשרת **מאששת**, במיאמי קצת **נופשת**, לא תגידו היא **נוטשת**, רכלנות היא **מגרשת**, ביקורות היא **מקוששת**, מחפשת גם **בולשת**, תעכלו זאת טוב **בוושט**, היא עדיין **מגששת**, מנסה ו**ממשמשת**, לעולם לא **מתרוששת**, היא ברורה ו**מפורשת**, חדורה ו**מתעקשת**, לא פוחדת ו**חוששת**, לפעמים קצת **מחששת**, איך בסוף תמצא את **ששת**???

האנס כריסטיאן אנד.. האנס-לכאורה מיליביצקי **חנוך**, שפרם-לכאורה לולאה ו**מחור**, ואולי בולנז'רי ואפילו גם **שורך**, ובקושי נחלץ מאשמה ומ**"ברוך"**, בשיטות "ידועות" של ישראל **דנוך**, והמשיך בדרכו לרסק ול**מעורך**, והכריז ברבים יש לי יש לי **ארוך**, וקיבל מהבוס הוראה קצת **למלוך**, ובשעת דיונים להאט ול**משורך**, לבטל יועצים ולדבוק רק על **"סמוך"**, וכדי להגיע לפרס "אוסקר" (**גלוך**), להפעיל אם צריך את "תרגיל **מערורך**", לטלטל לסרב לאמלל ול**כרוך**, ובסוף לארוח לסמן ול**שרורך** – לסיים ולומר: שלום, **חנוך!!**

גילוי נאות: האיחור בהופעת גיליון זה הוא באדיבות חברת "אל-על", אשר הטיסה את חברי המערכת לחופשה ארוכה בממלכה-המאוחדת (והקרה!!)

התפיידות ה"חנינה", עם עזרה של השכינה, לא הרגיעה ת'שכונה, שעדיין ממתינה, לפסק-דין של הבינה, שאורבת בפינה, וחוקרת מה דינה, של הכת העגונה, כי עברה כמעט שנה, בתקווה לאביונה, והברית שכוננה, על הצורך לא עונה, האמת הטעונה, כבר הפכה משל-שנינה, ואצלנו בגינה, תחת עץ התאנה, בסמוך לבננה, יש דחליל בדמות יונה, וגם כלב במלונה, מרייר את התלונה, בשרב ובצינה, עם שירה ועם רינה, וצוהלת עסקונה, משפריצה ו- מלשינה, התקשורת מקרינה, את דמותה של המדינה, שהורסת לא בונה, ומוכרת לא קונה, ובוכה על השמנה, על צפיפות בטריבונה, על גובהה של ארנונה, שבעצם לא זמינה, ככתוב בהזמנה, ועדיין פה ישנה, גם מסורת ישנה, ואפילו הגונה, מוסרית וקצת שונה, לא חושפת את קלונה, לא חוטפת ג'נאנה, מזיזה את הגבינה, מסתירה ת'כוונה, מעניין מה בה צפונה, יש בה מור ולבונה, היא חובשת בנדאנה. התמצא קצת נירוואנה???

בגיליון הבא (לכשיאושרו פטורים/השתמטויות/שטיקים/טריקים):

עשיתי V ניסיתי V שיסיתי V עוויתי V חזיתי V חוויתי V גיליתי V עליתי V רציתי V
הריתי V מיהרתי V הבהרתי V כיוונתי V זיפתי V חיפשתי V כיסיתי V שיוויתי V
ריציתי / טעיתי V יריתי V הפקרתי V פיציתי V ציפיתי V קניתי V טייחתי V צייצתי
V ברחתי V הלכתי V ירדתי V רצתי V הלכתי V רכשתי V מכרתי V מסרתי V

**פסוקו של יום: כהיסטוריון, אתה לא יכול
ללמוד שום דבר מההיסטוריה (בועז נוימן)**

צלמים: מרב גלבוע, מוטקה בן-הלל (אחרים?)